

JAKOU ŘEČÍ MLUVÍ PÁNBŮH...?

Pavel Štingl, 59 min., 2001

Dokument Pavla Štingla zachycuje na pozadí života sudetského Němce Friedricha Kneifela dramatické události minulého století a proměnu jeho rodiště na svazích Krkonoš. První zmínky o rodině Kneifelových se v kronikách vyskytují už v roce 1600. O dvě století později již byli Kneifelovi jednou z nejzámožnějších místních rodin. V drsných horských podmínkách se jim dokonce podařilo vybudovat rozsáhlou louku sloužící jako pastvina pro dobytek. Než vypukl v druhé polovině 19. století pozvolný rozvoj turistiky, živili se místní lidé pěstováním lnu a chovem dobytka. Životní příběh Friedricha Kneifela začíná ještě před první světovou válkou, kdy se v důsledku regulace místních toků začínají budovat nové cesty, a horská turistika se tak může naplno rozjet. Zdejší obyvatelé ubytovávají hosty ve svých chalupách, pouštějí se do výroby domácích krkonošských sýrů a elektrifikují svá stavení. Stranou nezůstává ani Friedrich Kneifel, který kvůli úmrtí rodičů musí již v jednadvaceti letech převzít starost o celé hospodářství. Po šťastných letech první republiky přichází k moci Hitler a po obsazení Sudet Friedrich Kneifel narukuje do oddílů SA. Záhy je odvelen na východní frontu, kde se mu zázrakem podaří vyváznout z bitvy o Stalingrad se střepinami v hlavě a v noze. Bezprostředně po návratu domů je jen díky vlastnictví průkazu o povolení práce se dřevem, který byl před válkou vystavován jen těm nejspolehlivějším Němcům, ušetřen smrtí zastřelením a později také odsunu. I nadále však byl díky svému původu vystaven neustálým ústrkům ze strany úřadů i některých spoluobčanů.

I když je z Friedricha Kneifela „zásluhou“ válečných zranění úplný invalida, i ve svých devadesáti letech dál sváží dřevo z lesa a udržuje své hospodářství v chodu. S nezdolným životním optimismem a s odzbrojující upřímností líčí svůj osud, neodmyslitelně spjatý s drsnou krásou horského prostředí a své usedlosti.

„Rodinná kronika Friedricha Kneifela v sobě obsáhla tolik ze skupinového portrétu tradičních obyvatel východních Krkonoš, že by byl hřích se do filmu o něm nepustit. Byla to veliká práce pro nás pro oba, ale nakonec se podařilo otevřít i taková témata, o kterých si on sám asi nikdy nemyslel, že by je někdy vyslovil nahlas,“ říká režisér Pavel Štingl.